

ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՏՈՆԻՆ ՕՇԱԿԱՆՈՒՄ ԲԱՑՎԵՑ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ ՆՈՐ ՇԵՆՔԸ

Հոկտեմբերի 11-ին Հայ Առաքելական Եկեղեցին և Ռայ ժողովուրդը տոնեցին Թարգմանչաց՝ Ռայոց գրերի և Սուրբ Գրոց թարգմանության ճիշատակի օրը: Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա. Կաթողիկոսը ավանդույթի համաձայն այդ օրն այցելեց Օշական՝ իր Ռարգանքի տուրքը մատուցելու Օշականում հավերժորեն անմահացած Աբ. Մեսրոպ Մաշտոցին:

Օշականի Աբ. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցում մատուցվեց Աբ. Պատարագ /պատարագիչն էր Հայկազուն Յ. վարդապետ Նաջարյանը/:

Հավարտ Սուրբ Պատարագի տեղի ունեցավ Արագածոտնի թեմի Ռոզեոր կենտրոնի՝ առաջնորդարանի համդիսավոր բացումը: Արարողությանը ներկա էին եզրիպտոսի թեմի առաջնորդ Զավեն արք. Չինչիմյանը, Մայր Աթոռի միաբանության անդամներ, թեմական խորհրդի անդամներ, բազմաթիվ ուխտագնացներ: Արարողությանը ներկա էին նաև սփյուռքահայ բարերարներ տեր և տիկին ժիրայր և Հասմիկ Գաթրիեյանները, որոնց Ռովանավորությամբ էլ կառուցվել է առաջնորդարանի շենքը:

Թեմի առաջնորդ Նավասարդ եպս. Կճոյանը, շնորհակալություն հայտնելով Հայոց Հայրապետին ու բարերարներին շենքի կառուցման համար, հայտնեց, որ 1995 թ., առաջին անգամ այցելելով Օշական, վեհափառ Հայրապետն ուխտեց բարեկարգել Աբ. Մեսրոպ Մաշտոց եկեղեցու հարակից տարածքը: Վերակառուցվեցին դարասկզբին կառուցված շինությունները: Նախորդ տարի բացվեց Մաշտոցի անվան դպրատունը, այս տարի՝ առաջնորդարանը:

Կատարելով համդիսավոր բացումը, Ամենայն Հայոց Հայրապետը, դիմելով ներկաներին, ասաց.

«Մերելի թեմակալ առաջնորդ սրբազան, մեծարգո մարգարե Արագածոտնի, Հարգարժան քաղաքապետներ Աշտարակի, Ապարանի և այլ քաղաքների, թեմական խորհրդի անդամներ, ոչականցի Հարագատ եղբայրներ և քույրեր, մանավանդ սիրասուն փոքրիկներ, դպրոցական աշակերտներ և Հարգարժան այցելուներ արտասահմանյան երկրներից.

Այսօր իմ հոգին ավելի է լցվել, քան ինչ որ կարող է տանել: Այն Հավատարմությունը, այն կապվածությունը, որ դուք ցույց եք տալիս Սուրբ Մեսրոպի կտակին, այդ Հավատարմությունն է այն գաղտնի ուժը, որ պահում է և պահելու է և զարգացնելու մեր ժողովուրդը իր մայր Հայրենիքում, Հայաստանում:

Այսօր մենք եկել ենք ոչ թե մի սովորական Պատարագի ներկա գտնվելու, այլ ծնկաչոք ուխտ կատարելու: Ուխտը Աստծու և մարդու միջև դաշինքն է մարդու և Աստծու Հարաբերության այն անխորտակելի ուժն է, որ երբ մեկը մի ուխտ անի, մինչև իր կյանքի վերջը կյանքի ողջ ուժով այդ ուխտը արժեցնի, արդարացնի Աստծու աչքին: Այսօր եկել ենք ուխտի, ոչ թե գերեզմանի: Գերեզմանը մեզ Համար է չինվել, ոչ թե Մեսրոպ Մաշտոցի: Մեսրոպ Մաշտոց, Եղիշե, Մովսես Քերթոզահայր, Դավիթ Անհաղթ փրկասփա, Գրիգոր Նարեկացի, Ներսես Շնորհալի. ահա ընտրելագույն անուններ, որոնք Համախմբվել են այսօր Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի շուրջը.

ԿԵՐԵԱԲԱՍՈՒ ԴԱՅՐԱՆՈՒՄԵՐԸ, ՄԱՍՏՆԱՌՈՐԴ ՄԱՐԿԵԼՈՍ ԴԱՅՐԻՔ ԵՎ ԲԱՍԻԼԻՍԻՆԵՐԸ
ՄԱՍՆԱՌՈՐԴԱՐԱՆԻ ԵՌՐ ՇԵՆՔԻ ԲԱՏՄԱՆ ժԱՄԱՆԱԿ

ինչպես ասողերը արևի շուրջը: Եվ անոնք դուրս են եկել իրենց շիրմաներից, նրանք գերեզմաններում չեն կարող պարփակվել: Եթե նրանց գերեզմանները նրանց մարմինների համար մի բանտ է, գերեզմանը նրանց հոգիների համար մի այնպիսի թևածուռ է դեպի հավիտենություն, որ մինչև օրս, ահավասիկ 15 դարեր ի վեր մեր մեջ ապրում են նրանք, և այսօր ինչ ուրախ եմ, որ դուք եկել եք Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի հետ հաղորդությունը վերակենդանացնելու ձեր հոգիների ու ձեր կյանքերի մեջ:

Սիրելիներ՛, մենք մեր Հայոց Առաքելական Եկեղեցին՝ այս ժողովրդի հոգևոր տրոփող սիրտը, ուզեցինք առավել ևս մոտեցնել մեր ժողովրդին: Այս եկեղեցին իմը չէ, մեր բոլորինն է, մենք ենք եկեղեցին, քարը չէ եկեղեցին, մեր հավատքն է եկեղեցին: Դրա համար Արաբածոտնի թեմը հիմնեցինք, որպեսզի ժողովրդին մոտենա եկեղեցին, և ժողովուրդը եկեղեցիով հարստանա, հավատքով զորանա և հայրենասիրությունը եկեղեցու միջից կարողանա արտահայտել որպես իր ուխտը դեպի հավիտենականություն: Երբ ես, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս ընտրվելուցս հետո, առաջին անգամ եկա այստեղ, աչքերս արցունքով լցվեցին, կարծեք սիրտս արյունեց, երբ տեսա 1912-ին շինված այս շենքը ավերակ վիճակում, առանց տանիքի, առանց պատուհանի, առանց դռան: Կարծեք թե լքված, անտեր թողնված ու արհամարհված մի շենք էր: Կարո՞ղ էի դիմանալ, կարո՞ղ էի ես հանդուրժել, որ Սուրբ գերեզմանին մոտ Մեսրոպ Մաշտոցի մի այնպիսի ավերակ մնա: Որտե՞ղ է մեր հայությունը, ինչպե՞ս պետք է արտահայտենք մեր կապվածությունը մեր եկեղեցուն: Խոսքով չի լինի:

Հավատքը կյանք է: Ահա թե ինչու Արևմտյան Հայաստանից գաղթած և Ամերիկա գնացած մի հայ գաղթական՝ Կորոյան ազգանունով, աշխատելով գործարանում, իր երկար տարիների խնայողությունը բերեց և հայրենի հողի հետ խառնեց, և, ահավասիկ, մենք ունեցանք Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի անվամբ կնքված դպրության տուն: Անցյալ չորեքշաբթի, երբ եկա այստեղ Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի ուսուցչական կազմի հետ միասին և այստեղ ժողով գումարեցինք իմացական, կրթական, մտավոր աշխատանքների մասին, մտածեցինք, որ հառնեց Սուրբ Մեսրոպը, գերեզմանից դուրս եկավ, այցելեց մեզ և ասաց. «Ապրե՛ք երեխեք, որ հառաջ եք տանում, կենդանի եք պահում մեր ավանդը»: Եվ ես, ինչպես անցյալ տարի ասացի, այս տարի ևս կրկնում եմ. Ես այս օրը հույսկում եմ Օշականի օր՝ Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի հիշատակով թրծուն և ներշնչող, և այնքան ժամանակ, որքան Աստված ինձ կյանք տա, ես այս օրը այստեղ կլինեմ:

Սիրելիներ՛, անցյալ տարի մենք կատարեցինք Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի անվան դպրության տան բացումը: Այս տարի ուրախությունս կրկնապատկվեց, բազմապատկվեց: Ես իմ սիրելի բարեկամներին՝ Ժիրայրին ու իր նվիրյալ տիկնոջը՝ Հասմիկին, իրենց զավակներին տարիներ ի վեր ճանաչում եմ: Հայեալ քաղաքի նեղլիկ փողոցների մեջ չարքաշ աշխատանքով, Իրաքի մեջ, Լիբանանի մեջ, Կիպրոսի մեջ, Ամերիկայի մեջ իր քրտնաջան, հարատև և ստեղծագործ հոգիով ապրեց հայությունը իր ընտանիքում: Առաջին արժանիքը, որ ես տեսա նրանց մեջ, նյութական առավելությունը չէ, այլ՝ հոգեկան կապվածությունը մեր եկեղեցուն, մշակույթին: Եթե նա մի օր հայկական մի թերթ չկարդա, ապա բժշկի կարիք կունենա: Այդ աստիճանն ա կապված է մեր եկեղեցուն, մեր մշակույթին, գրականությանը: Ինձ էլ

